

Noemovy asijské vozy

JAK FUNGUJE DOPRAVA V JIHOVÝCHODNÍ ASII

Téměř čtyři měsíce jsme počátkem letošního roku cestovali po jihovýchodní Asii – po vodě, po souši i železnici. Pro člověka zvyklého komfortem evropské dopravy je to zásadní a překvapivá zkušenost. Doprava v Thajsku, Laosu, Vietnamu a Kambodži se od sebe liší kvalitou, četností i převládajícími dopravními prostředky, ale spojuje ji podobný přístup k využívání prostoru. Tím se celkově radikálně liší od Evropy.

Jak odvézt devět dětí do města za práci – sběrem plastů a dalších surovin – a pak s nákladem zpět jen s jedinou motorkou a dvoukolákem? V Kambodži žádný problém.

Thajsko

Nejsilnějším dojmem z prvních dní a vlastně z celého Thajska je jeho přátelská atmosféra. Lidé se na sebe i na vás usmívají, nikdo nikam nespěchá, nehádá se, nekřičí ani se nerozčiluje. Snad nejpatrnější je tento rozdíl v dopravě – zvláště pro Čecha, nedobrovolně zvyklého na bezohlednost a neurvalost řidičů ve své domovině.

Thajská doprava je jiná, ale funguje skvěle. Je založena na tom, co nám stále ještě značně chybí – vzájemném respektu a úctě k druhému, vycházejícím z převládající

cího buddhismu. Každý buddhista by měl být alespoň jednou v životě mnichem. Někteří si to vyzkoušejí jen na pár dní, jiní stráví v mnišském rouchu měsíce nebo několik let. Není výjimkou, že jsou mladí Thajci posíláni do učení do kláštera třeba na celé prázdniny, často opakovaně. Dostává se jim tak lekce z nejceněnějších: jak žít bez komfortu, respektovat všechny živé tvory a jak najít cestu k sobě samému, překročit ego a žít v harmonii s okolím.

V Thajsku se jezdí vlevo, ale na to se dá rychle zvyknout. Zpo-

čátku se zdá být zdejší systém nepochopitelný a chaotický. Semafory se tu neplýtvá, auta, taxíky, tuk-tuky (kapotované taxitřikolky) a neobvyklé množství skútrů přejíždí z pruhu do pruhu dle libosti, každý si hledá skulinu, do které by se vešel. Chodec jednoduše počká na volnější provoz, vkročí do vozovky a plynule přejde, auta i motorky prostě přibrzdí nebo jej objedou a nikdo na nikoho netroubí ani nenadává. Ono to jde!

Jako rodilý Pražák mám na tu slušnost a vzájemnou toleranci

pěkně vykulené oči. A taky na to, co dokáží Asiaté naložit na vozidlo jakékoli velikosti. Na korbu pick-upu obsah poloviny avie tak, že proti nákladu vypadá auto jako miniatura. Na skútr 15 plat vajec přivázaných k sedačce jedním gumicukem nebo zeleninu narovnanou půl metru nad řidičovu hlavu, na jiný tři statné čuníky – dva po stranách, jednoho napříč přes sedačku za dvěma závozníky.

Neobyčejně kreativní jsou ale Asiaté obecně i v dopravě osob. Míjejícím pickupům často sedí →